

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7Csp/166/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716206112
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2716206112.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci žalobkyne: T. O., R.. XX.XX.XXXX, D. I. XXXX/X, H. proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., AK so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o určenie neplatnosti zmluvných podmienok, o určenie úveru za bezúročného a bez poplatného, takto

rozhodol:

Súd určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka číslo 8500124797 zo dňa 29.7.2015 je neplatná.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Súd priznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania 50 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu 22.11.2016 domáhala určenia neplatnosti: 1/ dohody o zrážkach zo mzdy, 2/ zmluvnej podmienky v článku 8. SANKCIE, bod 8.1. v zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 29.7.2015, 3/ rozhodcovskej zmluvy a 4/ určenia, že zmluva o revolvingovom úvere je bez úrokov a bez poplatkov.

2. Žalobkyňa odôvodnila domáhanie sa neplatnosti zmlúv, zmluvných podmienok a dohody o zrážkach zo mzdy odvolávajúc sa na § 3 ods. 1, § 39, § 52 ods. 3,4, § 53 ods. 1,4, § 54 ods. 1,2), zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (§1 ods. 2 , 2 písm. a), b), c), d)). Podľa jej tvrdenia nebola s ňou ako spotrebiteľskou individuálne dojednaná dohoda o zrážkach zo mzdy, nemala možnosť poriadne sa oboznámiť s dokumentmi a nevnímala že podpisuje aj dohodu o zrážkach zo mzdy. Súčasťou zmluvy je dohoda o zrážkach zo mzdy. Podľa nej nie je možné dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečiť budúcu pohľadávku. Zabezpečenie záväzku vopred uzavretou dohodou o zrážkach zo mzdy považuje len za neprimeranú požiadavku veriteľa. Článok bod 8.1 zmluvy o revolvingovom úvere upravujúci nárok na zmluvnú pokutu považuje za neplatnú odvolávajúc sa na § 9 ods. 2 písm. p), q) z. č. 129/2010 Z. z. Za neprijateľnú v zmluve o revolvingovom úvere považuje aj tam uvádzanú rozhodcovskú doložku vo forme rozhodcovskej zmluvy, lebo zmluva je v zmysle § 37 ods. 1 OZ neurčitým právnym úkonom, je neplatná podľa § 53 ods. 4 písm. a), r) OZ, je neplatná pre jej individuálnom nedojednaní a rozhodcovská doložka nespĺňala náležitosti vtedy platného z.č. 335/2014 Z. z. (odkazujúc na § 3 ods. 1 až 8, § 39 ods. 2, § 28 ods. 6).

3. OS Skalica uznesením č.k. 7Csp/166/2016-33 z 17.1.2016 formou neodkladného opatrenia nariadil zamestnávateľovi žalobkyne zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy žalobkyne v prospech žalovaného na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.2.2017.

4. Žalobkyňa na podanej žalobe trvala. Žalovaný s žalobou nesúhlasil, žiadal ju zamietnuť, uplatnil si trovy konania. Strany sporu sa na pojednávanie nedostavili, z pojednávania sa ospravedlnili, súhlasili rozhodnúť bez jeho prítomnosti.

5. Vzhľadom na uznesenie KS v Trnave č. k. 23Co/6/2018-115 z 29.10.2018, zrušujúce rozsudok súdu prvej inštancie, okresný súd následne konal v intenciách odvolacieho súdu súc viazaný jeho právnym názorom.

6. OS Skalica na návrh žalobkyne nariadil uznesením č. k. 7Csp/166/2016-33 z 17.01.2017 neodkladné opatrenie, ktorým uložil povinnosť: 1) žalovanému zdržať sa uplatňovania Dohody o zrážkach zo mzdy na úhradu splátok (vyplývajúcich zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500124797 zo dňa 29.7.2015) u zamestnávateľa žalobkyne, 2) zamestnávateľovi žalobkyne zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy v prospech žalovaného. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.2.2017.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, písomnými vyjadreniami strán sporu, žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu / zmluvou zo dňa 29.7.2015, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi z 29.7.2015, spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou zo dňa 29.7.2015, potvrdením o zrážkach zo mzdy, žiadosťou o vykonávanie zrážok zo mzdy, zmluvnými dojednaniami zmluvy, dohodou o zrážkach zo mzdy z 29.7.2015, splátkovým kalendárom, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento stav veci:

8. Žalovaný ako právnická osoba uzatvoril s žalobkyňou ako spotrebiteľom dňa 29.7.2015 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500124797, ktorej súčasťou sú Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „ZoRÚ“). Na základe predmetnej zmluvy bol žalobkyňi poskytnutý úverový limit vo výške 1020 eur (takáto suma je uvedená v samotnej zmluve). Zmluvné strany si dohodli mesačnú splátku 31,96 eur, počet splátok 42, RPMN za úver 25,23 %, celková čiastka na splatenie dlžníkom v sume 1444,32 eur. Z obsahu oznámenia žalovaného o schválení úveru dlžníkovi z 29.7.2015 súd zistil, že predmetné oznámenie je podpísané len žalovaným. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere boli Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFIL CREDIT Slovakia, s.r.o. (ďalej „zmluvné dojednania“), keď tieto zmluvné dojednania nie sú stranami podpísané, predstavujú formulárové tlačivo žalovaného. V čl. 8, bod 8.1. zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere súd je uvedený záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania.

9. Žalovaný ako právnická osoba uzatvoril s žalobkyňou ako spotrebiteľom dňa 29.7.2015 aj rozhodcovskú zmluvu č. 8500124797. Predmetná zmluva je predtlačeným formulárom, do ktorého sa vpisovali len údaje osoby zastupujúcej žalovaného, údaje o dlžníkovi (meno, priezvisko, dátum narodenia, bydlisko). Ostatné ustanovenia zmluvy boli konštantné bez možnosti voľby dlžníka prejavíť s nimi nesúhlas či možnosť individuálne ich upraviť.

10. Z listu datovaného 23.11.2015 označeného ako „Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy“ mal súd preukázané, že žalovaný ako veriteľ žiadal zamestnávateľa žalobkyne (Základná Š. H.), aby na základe Dohody o zrážkach zo mzdy vykonával zrážky zo mzdy. V žiadosti je uvedené, že veriteľ sa domáha uspokojenia neuhradenej splatnej v sume 2704,24 eur k 23.11.2015, zároveň uviedol výšku pôvodnej mesačnej splátky 81,87 eur. Z listín žalobkyne mal súd preukázané, že jej zamestnávateľom bol v roku XXXX : Základná škola H..

11. Z obsahu výplatných pásov žalobkyne mal súd preukázané, že jej boli zrealizované zrážky zo mzdy.

12. Žalovaný sa k v veci písomne vyjadril namietajúc aktívnu vecnú legitímáciu žalobkyne a nedostatok a nepreukázanie naliehavého právneho záujmu na tejto určovacej žalobe.

a. Podľa žalovaného z žaloby nevyplývajú žiadne skutočnosti, na základe ktorých sa žalobkyňa domáha určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Dohodu o zrážkach zo mzdy považuje za zákonný dovolený spôsob zabezpečenia pohľadávky a keďže kopíruje obsah zákonnej úpravy, nie je neprijateľnou podmienkou. Poukázal na obsah zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde je (v bode I., II.) uvedené, že žalobca ako záujemca o úver bol poučený , že nie je povinný uzavrieť dohodu o zrážkach zo mzdy. Taktiež bol poučený o dôsledkoch uzavretia tejto dohody. Dal súdu do pozornosti, že dohodu o zrážkach zo mzdy prvý podpisoval žalobca a v texte je upozornenie, aby bol text pred podpísaním pozorne prečítaný. Podľa názoru žalovaného dohoda o zrážkach zo mzdy spĺňa podmienky určené zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov. V tejto súvislosti sa odvolal na rozhodnutie KS v Bratislave sp. zn. 6Co/142/2016, KS v Banskej Bystrici č.k. 4Co/236/2016-63 z 25.5.2016. Odvolávajúc sa na zákon č. 438/2015 Z. z. účinný od 23.12.2015 poukázal žalovaný na fakt, že záväzky z úverovej spotrebiteľskej zmluvy je možné zabezpečiť len dohodou o zrážkach zo mzdy, ručením a záložným právom. Žalovaný zastáva názor, že predmetnou dohodou možno zabezpečiť aj budúcu pohľadávku.

b. V súvislosti s namietajúcou neprijateľnosťou zmluvnej pokuty 0,04 % denne dal do pozornosti , že v čase uzatvárania zmlúv bol § 53b ods. 1 OZ vo vzťahu k § 53 ods. 4 písm. r) OZ špeciálnym ustanovením s aplikačnou prednosťou. Odkazujúc na § 3a ods. 1,2, 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. je žalovaný toho názoru, že uplatnené nároky na zmluvnú pokutu a úrok z omeškania môžu dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania. V čase uzavretia zmluvy bol úrok z omeškania vo výške 5,05 5 ročne. Zákonodarcu tak právne aproboval a predpokladal situáciu, že sankcie za omeškanie môžu dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania, t. j. v tomto prípade 15,15 % pri zmluvnej pokute vo výške 0,04 % denne (14,6 5 ročne).

c. Žalovaný sa osobitne vyjadril aj k domáhaniu sa neplatnosti rozhodcovskej zmluvy. Podľa jeho presvedčenia predmetná zmluva spĺňa všetky predpoklady podľa zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (§3 ods.3). V samotnom bode 2 zmluvy sa uvádza, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. V bode 7 rozhodcovskej zmluvy je dokonca uvedená možnosť odstúpenia od zmluvy v lehote 14 kal. dní od jej uzavretia. Na podporu svojich tvrdení sa odvoláva na rozhodnutia ako pr. KS v Žiline sp. zn. 8CoE/4/2014 z 31.1.2014, KS v Banskej Bystrici sp. zn. 1CoE/328/2013 z 10.12.2013, uznesenie NS SR sp. zn. 3M Cdo 14/2011 z 22.11.2012, KS v Prešove sp. zn. 13Co/111/2014. Podporne sa odvolal na § 25 ods. 1,3, § 28 ods. 5, §12 ods. 1 písm. h) z.č. 335/2014 Z.z.

d. Žalobca ďalej zastáva názor, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Pritom sa odvolal na smernicu Rady 2008/48, konkrétne čl. 10 ods. 1 písm. h), i) a rozsudok KS v Prešove č.k. 13Co/111/2014-166, rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15.

13. Žalobkyňa v rámci písomného vyjadrenia pred prvým pojednávaním doplnila, že zmluva neobsahuje: 1. správne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť; 2. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, 3. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k nesplateným zostatkom argumentačne vychádzajúc z rozsudku KS prešov sp. zn. 21 Co/104/2016 z 30.3.2017. Za neplatnú v obsahu vyjadrenia označila aj dohodu o poskytnutí služby z 6.12.2011, uzavretej spolu s revolvingovom úvere. K odvolaniu žalovaného voči prvému rozsudku doplnila, že dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje výšku pohľadávky , ktorá má byť dohodou zabezpečená, ale len možné spôsoby jej vzniku. A práve takéto dojednanie považuje žalobkyňa za neurčité, nezrozumiteľné podľa §37 ods. 1 OZ. Podľa nej je predmetná dohoda neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1,5 OZ. Podporne sa odvolala pr. na rozsudok C-106/77 Simmenthal. Zmluvnú podmienku hodnotí za neprijateľnú zmluvnú podmienku, lebo nebola individuálne dojednaná a spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. V ďalšom na jeden a pol strany citovala rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 21 Co/104/2016 z 30.3.2017.

14. Žalobkyňa na pojednávaní (dňa 3.10.2017) zotrvala na celom obsahu žaloby. Čerpanie úveru odôvodnila snahou finančne pomôcť nezamestnanému synovi, ktorý očakával narodenie dieťaťa. Syn jej pomáhal úver splácať, ale pre nesplácanie v niekoľkých mesiacoch jej narástli vysoké úroky. K svojim

pomerom uviedla, že má priateľa, s ktorým nebýva v jednej domácnosti, ale previedla na neho svoj byt, lebo jej finančne vypomáha.

15. Žalobkyni bolo zrušujúce uznesenie KS v Trnave č.k. 23 Co/6/2018-115 z 29.10.2018 doručené dňa 14.12.2018. Z obsahu odôvodnenia predmetného uznesenia jasne vyplýva právny názor odvolacieho súdu spočívajúci v potrebe prvotne sa zaoberať naliehavým právnym záujmom žalobkyne na jej určovacej žalobe. Žalobkyňa sa na pojednávanie 26.2.2019 s ospravedlnením nedostavila, ale ani v rámci písomného vyjadrenia svoj naliehavý právny záujem na žalobe nezdôvodnila.

16. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

17. Podľa čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

18. Podľa § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v občianskoprávných vzťahoch majú účastníci rovnaké postavenie.

19. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

20. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

21. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

22. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Podľa § 40 ods.1, ods. 3 - veta pred bodkočiarkou Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou.

24. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

25. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

26. Podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

27. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

28. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

29. Podľa § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z.z., obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody.

30. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

31. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

32. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 21. apríla 2015, sp. zn. 3MCdo 14/2014 sa ustanovenie § 52 ods. 2 vety tretej, podľa ktorej sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

33. Podľa § 52 ods. 3,4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa § 53 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

35. Podľa § 53 ods. 4 písm. a), h), k) Občianskeho zákonníka (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

36. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

37. Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

38. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

39. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka(účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

40. Podľa § čl. 3 ods. 1 Rady 93/13/EHS o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách nekalou podmienkou je podmienka, ktorá napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa. Žiada sa dodať, že slovenské znenie smernice používa pojem "nekalosť", ktorý bol v rámci transpozície do slovenského právneho poriadku preformulovaný na "neprijateľnosť". Preto je možné vychádzať z toho, že ide o synonymické pojmy.

41. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

42. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

43. Predmetom konania je určiť, že: a) je neplatnou dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným k zmluve o revolvingovom úvere; b) je neplatnou zmluvná podmienka v článku 8. SANKCIE, bod 8.1. v zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 29.7.2015, c) je neplatnou rozhodcovská zmluva; d) zmluva o revolvingovom úvere je bez úrokov a bez poplatkov. Čiže žalobkyňa sa žalobou domáhala výslovne určovacích výrokov, pritom všetky odvodzovala od uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, rozhodcovskej zmluvy a dohody o zrážkach zo mzdy medzi stranami sporu.

44. Podľa § 137 písmeno c) Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

45. Vyslovenie neplatnosti právneho úkonu je v zmysle súdnej praxe rozhodnutím ultima ratio (napríklad nález Ústavného súdu SR z 1.4.2015, sp. zn. í. ÚS 640/2014), preto má prichádzať do úvahy ako posledné riešenie, nie ako prvé.

46. Súd sa najprv vyporiadal s tým, či medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovanou ako veriteľom bol uzatvorený občianskoprávny vzťah alebo obchodnoprávny vzťah, lebo zmluva bola uzatváraná s fyzickou osobou ako spotrebiteľom. Žalovaný v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa ako spotrebiteľ, ktorá nemá postavenie podnikateľa, a ktorá nemohla ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a ani obsah všeobecných obchodných podmienok k zmluve. Spotrebiteľský úver jej bol poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Súd dospel k záveru, že v tomto prípade bola uzatvorená formulárová spotrebiteľská zmluva. Text zmluvy bol vopred pripravený, ako spotrebiteľ nemala možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu a ani do obsahu príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

47. Vzhľadom na preukázanú skutočnosť, že žalobkyňa ako dlžníčke bol úver poskytnutý jednorázovo a nevyužila revolving, súd si predmetnú zmluvu vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere a nie revolvingovú zmluvu.

48. Na základe týchto myšlienkových pochodov si súd ustálil, že právny vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou o splátkovom úvere je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že predmetná zmluva je tzv. absolútny obchod. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat lex generalis, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

49. Súdna prax ustálila, že určovacou žalobou sa možno domáhať aj platnosti alebo neplatnosti právnych úkonov. Súd sa preto v prvom rade zaoberal ako s predbežnou otázkou prípustnosti určovacej žaloby

a v tej súvislosti aj otázkou danosti naliehavého právneho záujmu, ako nevyhnutnou podmienkou prípustnosti určovacej žaloby. Pri posudzovaní žaloby na určenie neplatnosti právneho úkonu súd vychádzal vo všeobecnosti z toho, že žalobkyňa je povinná preukázať súdu aký má naliehavý právny záujem na určenie neplatnosti právnych úkonov, resp. čo by dosiahla v prípade vyhovenia jej žalobe vo všetkých ňou navrhnutých petitoch (rozsudok NS SR, sp. zn. 3 Cdo 112/2004). Žaloba bola podaná na súde v čase platnosti a účinnosti Civilného sporového poriadku, podľa ktorého možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Ak totiž súd dospeje k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky pre prípustnosť určovacej žaloby, resp. že nie je preukázaná danosť naliehavého právneho záujmu požadovanom určení, je potrebné takúto žalobu zamietnuť bez vykonávania ďalšieho dokazovania. Právny záujem žalobkyne musí byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný, t.j. naliehavý. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Pre žalobkyňu to znamená nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení, čo je jednou z podmienok na to, aby súd mohol v rozsudku žalobe meritórne vyhovieť. Naliehavosť právneho záujmu je daná vtedy, ak je tu stav, že právo resp. právny vzťah medzi účastníkmi konania je sporný, jestvuje ohrozenie práva či právneho vzťahu, resp. stav neistoty právneho postavenia žalobkyne, ktorý nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom a je tu potreba odstrániť túto neistotu. Naliehavý právny záujem je zásadne daný vtedy, ak by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu alebo, ak by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. Súd v každom štádiu konania musí mať preukázanú existenciu takéhoto záujmu. Či tento záujem existuje u žalobkyne, súd skúmal ex offa. Čiže naliehavý právny záujem je daný, ak je tu aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobkyňou a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobkyňho právneho postavenia a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť a nezáleží na to, ako táto neistota vznikla (rozsudok NS SR z 30.11.1998, sp. zn. 5 Cdo 60/98, publikovaný pod Rc 8/2000) .

50. Z obsahu žaloby a vyjadrenia žalobkyne mal súd preukázané, že predmetom konania nie je nárok na peňažné plnenie, ale len určenie neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve za neplatné a určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Žaloba žalobkyne je nesporne určovacou žalobou v zmysle § 137 písm. c) CSP, keďže jej predmetom je určenie neplatnosti dojednaní v právnom vzťahu. V zásade je preto pre procesnú prípustnosť a úspešnosť takejto určovacej žaloby nevyhnutné, aby žalobkyňa preukázala svoj naliehavý právny záujem na takomto určení. V čase uzavretia zmluvy medzi stranami sporu a aj v čase podania žaloby zo žiadneho z dotknutých citovaných zákonných ustanovení nemožno vyvodiť, že by bol prezumovaný zo zákona. S účinnosťou od 1.1.2018 včas sa môže spotrebiteľ domáhať určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch čo znamená, že v takom prípade nie je potrebné preukazovať naliehavý právny záujem na požadovanom určení, a tento sa predpokladá. Z dôvodu, že zákonodarca nestanovil osobitnú výnimku pre spotrebiteľské vzťahy, súd musí vždy ex offa skúmať naliehavý právny záujem i spotrebiteľa na požadovanom určení, pričom v tomto konkrétnom prípade žalobkyňa takýto naliehavý právny záujem neodôvodnila a nepreukázala.

51. Z gramatického i logického výkladu vyššie citovaných zákonných ustanovení si súd ustálil, že spotrebiteľ sa môže domáhať vyslovenia neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve za neplatnú, prípadne tak môže urobiť súd i bez návrhu vtedy, ak sa v podanej žalobe zároveň domáha ochrany svojich individuálnych spotrebiteľských práv, resp. žalobou sa dodávateľ domáha od spotrebiteľa plnení na základe neplatných neprimeraných zmluvných podmienok. Súd je toho názoru, že žalobkyňa ako individuálny spotrebiteľ nemôže mať ale naliehavý právny záujem výlučne na určení (konkrétne určení neplatnosti celej rozhodcovskej zmluvy a neplatnosti čl. 8 bod 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere a určení zmluvy o revolvingovom úvere za bezúročnú a bezpoplatkovú), ktoré je predmetom tohto konania bez toho, aby sa zároveň domáhala [ochrany svojich individuálnych spotrebiteľských práv pozostávajúcich z nároku na plnenie, t.j. vydanie bezdôvodného obohatenia, škody alebo zaplatenia primeraného zadosťučinenia tak, ako to stanovuje citovaný § 298 ods. 2 CSP. Súd preto aj vychádzal z myšlienkového pochodu, že vyhovením žalobkyne ako individuálnej spotrebiteľky výlučne určovacej žalobe v časti určenia neplatnosti celej zmluvy a určenia zmluvy za bezúročnú a bezpoplatkovú by sa naplno nevyriešil stav neistoty jej právneho postavenia, ohrozenie jej práva by tým nebolo odstránené a rozhodnutie o danej určovacej žalobe by neznamenalo úplné vyriešenie obsahu spornosti právneho vzťahu medzi daným dodávateľom a spotrebiteľom. Takáto určovacia žaloba (konkrétne výroky 2/,3/ a 4/. uvádzané v ods. 1 odôvodnenia tohto rozsudku) by neslúžila potrebám praktického života, spornosť vzťahu medzi daným spotrebiteľom a dodávateľom by neodstránila a pravdepodobne by musel nasledovať ďalší spor, súdne konanie o plnenie. Súd

je toho názoru, že pre žalobkyňu ako individuálneho spotrebiteľa nemá žiaden význam určovací žaloba v jej žiadaných výrokoch 2/,3/ a 4/ tak ako ju podal, lebo nijakým spôsobom už neovplyvní jej právne postavenie, môže mať význam len vo vzťahu ku kolektívnej ochrane práv spotrebiteľov a to do budúcnosti (§53a OZ).

52. Pokiaľ žalobkyňa vyvodzuje prezumovanie jeho naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení bez toho, aby sa zároveň domáhal konkrétneho plnenia (t.j. uplatnenia alebo obrany svojich spotrebiteľských práv napr. podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z.), podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, tu podľa súdu nejde o zákonné ustanovenie, z ktorého možno vyvodiť naliehavý právny záujem každého spotrebiteľa na abstraktnej kontrole neprijateľných zmluvných podmienok. Účelom tohto ustanovenia zákona je zdôrazniť všeobecne posilnenú úroveň ochrany spotrebiteľa, čo je možné vyvodiť i zo samotného odkazu pri tomto ustanovení na §52 až 54 OZ, ktoré zakotvujú právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

53. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti si súd ustálil, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na určení neplatnosti celej rozhodcovskej zmluvy; neplatnosti čl. 8 bod 8.1. zmluvy o revolvingovom úvere, preto súd žalobu v tejto časti zamietol. Súd podporne dodáva, že v zmysle § 301 až 306 CSP je upravené osobitne konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, v ktorom súd skúma neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, pritom takúto žalobu môže podať proti dodávateľovi iba právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa a orgán dohľadu podľa osobitného predpisu. Z toho jasne vyplýva aktívna vecná legitímácia. Z tohto dôvodu si súd ustálil ako dôvodnú námietku žalovaného na nedostatok aktívnej vecnej legitímácii žalobkyne pri žalobe v časti určenia neplatnosti zmluvy a to je sekundárnym dôvodom, prečo súd žalobu v tejto časti zamietol.

54. Súd zamietol žalobu žalobkyne aj v časti určenia úveru za bezúročného a bez poplatkov vychádzajúc z vyššie uvedenej argumentácie o naliehavom právnom záujme a ustálenie si, že žalobkyňa ani v tejto časti jej žalobného petitu nepreukázala svoj naliehavý právny záujem na takomto určení. Je pravdou, že od 1.1.2018 je možné domáhať sa žalobou takéhoto určenia, avšak z hľadiska hmotnoprávneho je potrebné vychádzať z času uzatvorenia zmluvy. Zmluva bola uzatvorená medzi sporovými stranami 29.7.2015, preto bolo potrebné aplikovať ustanovenia právnych predpisov účinných v tom čase.

55. Súd si ustálil vzhľadom už na vyššie uvádzanú argumentáciu (ods. 44 až 54 odôvodnenia tohto rozsudku), že žaloba je podaná dôvodne len v časti žaloby o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Súd v rámci výkladu (aplikácie) noriem občianskeho práva vyhodnocoval medze aplikácie zásady zmluvnej voľnosti (§ 2 ods. 3 OZ) vo svetle princípu proporcionality (čl. 1 Ústavy SR) a dbal na to, aby sa práva nezneužívali. V týchto intenciách, a o to viac v prípadoch, keď je zmluvná voľnosť niektorého z účastníkov zmluvného vzťahu (spotrebiteľa) obmedzená, keďže žiadnym spôsobom nemôže ovplyvňovať obsah zmluvných dojednaní, musel zväžiť proporcionality každého jednotlivého ustanovenia dohody o zrážkach zo mzdy a vyvodiť z neho primerané následky. Ani legitímne očakávania žalovaného (veriteľa) nemôže byť prekážkou v deklarovaní niektorého zo zmluvných dojednaní ako neplatného najmä v prípadoch, keď tieto ustanovenia sám v zmluve formuloval.

56. Ide tu o právo žalobkyne vyplývajúce zo záväzkov vzniknutých zo spotrebiteľskej zmluvy, pri ktorej s prihliadnutím na všetky okolnosti žalobkyňa ako spotrebiteľ jej obsah podstatným spôsobom neovplyvňovala a teda súd prihliadal na to, či uzavretá zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, ktoré by na škodu spotrebiteľa zakladali nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Zákonné ustanovenia, ktoré na skutkový stav aplikoval, vykladal vo svetle ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku ako aj nepriameho účinku smerníc 93/13/ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a smerníc o spotrebiteľských úveroch 87/102/ES, 90/88/ES, 98/7/ES. Pri tzv. spotrebiteľských zmluvách t.j. právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ zväčša podnikateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je úmyslom zákonodarcu chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami.

57. Súd posudzujúc predmetnú zmluvu podriadil ju podľa obsahu hlavných záväzkov účastníkov z právneho hľadiska pod zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. Súd

aplikoval ustanovenia Smernice Rady 93/13/EHS o neprímeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Súd posudzoval zároveň pojem „značnej nerovnováhy“ s cieľom posúdiť, či a prípadne v akej miere je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. (rozhodnutie Súdneho dvora vo veci Aziz/9/). Slovenský zákonodarca vymedzil v § 53 ods. 1 OZ jednak všeobecné kritéria posudzovania neprijateľnosti klauzuly vo forme generálnej klauzuly, ale v § 53 ods. 4 OZ normoval taktiež osobitný zoznam, demonštratívny výpočet určitých klauzúl, ktoré majú byť považované za neprijateľné. Vzhľadom na zákonné vyjadrenie ide o čierny zoznam klauzúl, a preto nie je v prípadoch klauzúl uvedených v demonštratívnom výpočte potrebné skúmať ešte aj predpoklady generálnej klauzuly. Klauzuly uvedené v § 53 ods. 4 OZ sa považujú za neprijateľné a teda za absolútne neplatné. Z týchto dôvodov súd skúmal, či zmluvné podmienky (konkrétne dohoda o zrážkach zo mzdy), ktorých neplatnosti sa žalobkyňa domáhal obsahujú niektorú z klauzúl z § 53 ods. 4 OZ.

58. Súd vychádzal z toho, že vo všeobecnosti možno za dobré mravy považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Znenie § 3 ods. 1 OZ patrí k právnym normám s relatívne neurčitou hypotézou, t.j. k právnym normám, ktorých hypotéza nie je stanovená priamo právnym predpisom a ktoré tak prenechávajú súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy so širokého dopredu neobmedzeného okruhu okolností. Pri posudzovaní, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade, či v rozpore s dobrými mravmi, zákon výslovne neurčuje z akých hľadísk má súd vychádzať. Rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre použitie § 3 ods. 1 OZ alebo ust. § 39 OZ je vždy potrebné urobiť opatrne a po starostlivej úvahe, v rámci ktorej musia byť zvážené všetky rozhodujúce okolnosti.

59. Tu sa súd vypořiadal aj s námietkou žalovaného, že vo veci vyššie spomínanej zmluvy o revolvingovom úvere a nesplácania úveru bol vydaný rozhodcovský rozsudok. Avšak žalovaný nepreukázal, že by použil predmetný právoplatný rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul a že by požiadal o vydanie poverenia pre exekútora. Naopak mal súd objektívne preukázané, že sa odvolal na dohodu o zrážkach zo mzdy uzavretú pri uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere pri žiadosti na zamestnávateľa žalobkyne zrážať jej splátky zo mzdy, až do konkrétnej výšky (pozn. súdu: úverový limit bol poskytnutý podľa zmluvy vo výške 1020 eur). Nakoľko predmetom tohto konania nie je posudzovanie obsahu prípadného rozhodcovského rozsudku a žalovaný sa ako veriteľ preukázateľne domáhal splácania u zamestnávateľa žalobkyne titulom dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej neplatnosti sa žalobkyňa domáha, súd si vyhodnotil, že otázka platnosti rozhodcovského rozsudku je pre toto konkrétne konanie nepodstatná. Podporne pritom vychádzal z toho, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je síce legitímny zabezpečovací prostriedok, ale umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok (porovnaj rozsudok KS v Prešove sp. zn. 6Co/53/2016; rozsudok C-106/77 Simmenthal).

60. Ďalej sa súd zaoberal otázkou namietanej platnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Súd staval na tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Je to legitímny zabezpečovací prostriedok, a ak neexistuje hoci len potencionálne riziko vymoženia nezákonného či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje s obídenním súdneho procesu siahnuť na majetok dlžníka. Ak však existuje čo i len hrozba vymoženia nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Hrozba vzniku ujmy postačuje z toho dôvodu, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške nerozhoduje nestranná inštitúcia, ale spravidla podnikateľ a je značne problematické až nezistiteľné, kedy tento inštitút obchodník aktivuje.

61. Súd vychádzal z toho, že pre dohodu o zrážkach zo mzdy platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. OZ). Dohoda musí obsahovať označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok. Uvedené náležitosti predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy podľa názoru súdu neobsahovala.

62. Súd dospel k záveru, že samotná Dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala predovšetkým označenie pohľadávky, lebo súd zastáva názor, že súčasťou jej označenia má byť obligatórne aj výška pohľadávky (resp. spôsob jej určenia), ktorá má byť zabezpečená („spoločnosť bude mať

- má voči dlžníčke pohľadávku, ak vznikla“), opisuje len možné spôsoby jej vzniku. V dohode je vymedzená zabezpečená pohľadávka takto: „pohľadávky zabezpečené touto dohodou sú tvorené úverom (1020eur) vrátane všetkých prípadných revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru, nákladmi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti.“ Súd má za to, že takáto špecifikácia pohľadávky je neurčitá a teda neplatná podľa § 37 ods. 1 OZ. Jedným z dôvodov, prečo súd hodnotí takto špecifikovanú pohľadávku za neurčitú je to, že v deň podpísania zmluvy podpisujú aj dohodu o zrážkach zo mzdy bol len poskytnutý úver a pritom dlžník už mal súhlasiť so zrážkami okrem iného aj celej výšky úveru. Neurčitosť súd vidí aj v tom, že ostatné zložky pohľadávky sa uvádzajú len všeobecne bez konkrétnej číselnej špecifikácie či odkazu na zmluvu, kde by sa konkrétna suma nachádzala. Preto si súd ustálil, že dlžník (žalobkyňa) podpísala len akúsi „bianco“ pohľadávku. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečená pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavíť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. Podľa § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka v občianskoprávných vzťahoch, vrátane zmluvných vzťahov majú účastníci rovnaké postavenie. Veriteľ vo vzťahu k spotrebiteľovi nie je vo vzťahu nadriadenosti a neprislúcha mu právo jednostranne určovať aké pohľadávky a v akej výške, ktoré v budúcnosti vzniknú, sa budú realizovať formou zrážok zo mzdy v prospech veriteľa. Z toho súdu vyplynulo, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy v konkrétnej zmluve č. 8500124797 z 29.7.2015 predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná. Svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa, teda žalobkyne. Pri uzatváraní dohody dlžník- spotrebiteľ musí vedieť pohľadávku akého druhu zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy a v akej výške.

63. Neurčité bolo aj zmluvné dojednanie v dohode o zrážkach zo mzdy týkajúce sa výšky splátok (rozsahu v akom má byť naplnená uhradzovacia funkcia zabezpečovacieho inštitútu zrážok zo mzdy). Podľa dohody, ak nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, bez ohľadu na dôvod, má byť zrážka v nasledujúcich mesiacoch zvýšená nad dohodnutú sumu, a to na najvyššiu prípustnú výšku podľa všeobecne právnych predpisov a to do doby úhrady pohľadávok v omeškaní. Neurčitosť zmluvného dojednanie o výške zrážok má za následok neplatnosť dohody. Uvedené ustanovenie predstavuje jednostranné nepríjemné zvýhodnenie zmluvnej strany veriteľa, ktorý má byť bezpodmienečne uspokojený aj nad dohodnutú výšku mesačnej zrážky. Nakoľko táto časť textu o možnom zvýšení splátky je súčasťou jednoliateho textu dohody súd hodnotí aj ako nekalú obchodnú prax. Neprípustné navyšovanie zrážok zo mzdy nad dohodnutú výšku predstavuje obchádzanie náležitosti dohody o výške mesačných zrážok zo mzdy. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že žalobkyňa ako spotrebiteľka mala možnosť odmietnuť zabezpečovací prostriedok poskytovaného úveru. Žalovaný nepreukázal ani skutočnosť, že žalobkyňu poučil o následkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy. To, že sa v dohode nachádza text týkajúci sa takéhoto poučenia ešte nesvedčí o tom, že bola dlžníčka poučená a chápala zmysel celého obsahu dohody. Podľa Rozhodnutia Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu Asturcom Telecomunicacione C-40/08, je povinnosťou súdu ex offio skúmať neprijateľné podmienky aj bez námietky účastníka konania. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (Rozsudky Oceano Gruppo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Mostaza Claro C-168/05). Možnosť skúmať aj bez návrhu nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný na dosiahnutie výsledku stanoveného v čl. 6 Smernice 93/13/EHS, teda na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 Smernice. Bolo povinnosťou súdu postupovať v súlade s judikatúrou komunitárneho práva. Súdnym dvorom v Luxemburgu opakovane zdôrazňuje, že nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom služby (keďže zmluvné podmienky predkladá dodávateľ služby bez možnosti korekcie spotrebiteľa) môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy.

64. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok únieového práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly a na túto skutočnosť súd musí brať zreteľ.

65. Súd mal objektívne preukázané, že žalovaný ako veriteľ si uplatnil svoje právo a požiadal zamestnávateľa žalobkyne na realizovanie zrážok zo mzdy vychádzajúc z dohody o zrážkach zo mzdy poňatej do zmluvy o revolvingovom úvere. S poukazom na uvedené, žalobkyňa obsahom svojich vyjadrení opreté o výzvu žalovaného jej zamestnávateľovi a výšku zrážok uvedenú v jej výplatných

páskach preukázala naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Súd mal preukázané, že zamestnávateľovi žalobkyne bolo reálne zamedzené vykonávať zrážky zo mzdy cez vydané neodkladné opatrenie (špecifikované v ods. 6 odôvodnenia tohto rozsudku). Bez určení neplatnosti dohody by právne postavenie žalobkyne ako dlžníčky bolo neisté a súčasne by bolo ohrozené právo žalobkyne na disponovanie so svojou mzdou. Na základe týchto všetkých skutočností súd určil predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatnú a vo zvyšku žalobu zamietol.

66. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť súdu zaoberať sa účinne argumentmi a dôkazmi strán sporu (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Argumenty žalobkyne ohľadom neprijateľných podmienok, ktoré len všeobecne takto označila a presne ich nešpecifikovala v žalobe či ďalšie ňou uvádzané skutočnosti nemali význam pre rozhodnutie súdu vzhľadom na druh sporu (určenie neplatnosti právnych úkonov), obsah žaloby a predložené listinné dôkazy, preto sa súd nimi nezaoberal.

67. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

68. Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

69. Podľa § 263 ods. 1 C.s.p., ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

70. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 C.s.p., § 262 ods. 1 C.s.p. Súd vychádzal z toho, že žalobkyňa sa domáhala žalobou neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, neplatnosti celej rozhodcovskej zmluvy, neplatnosti ustanovení o zmluvnej pokute (čl. 8, bod 8.1 zmluvy o revolvingovom úvere), určenia úveru za bez úročného a bez poplatkov. Z toho si súd ustálil, že žalovaný bol úspešný v polovici, v 50%-tách a v takej výške mu aj priznal nárok na náhradu trov konania. Súd priznal čiastočný úspech žalovanému a nie žalobkyni z dôvodu, že žalobkyňa mala v rukách žalobu, určovala žalobné petity a obsah žaloby, pritom ona zavinila svoj neúspech nepreukázaním naliehavého právneho záujmu na jej určovacej žalobe. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne o výške náhrady trov konania .

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).